

питала при мисълта, че Елена може да се върне при нея, веднага се бе затъмнила пред ужаса на дръзкото решение.

— Асене... — пошъпна тя едва чуто, с побелели устни — това един честен човек не може да направи... Да разтури съюза си без причина, да разкъса без повод святата връзка на брака... Сам патриарх Герман ги съчета в това велико таинство... Ще бъдеш наказан от Бога... Не се ли боиш вече от него?

От гърдите му се изтръгна отчаян вопъл:

— Да! Имаш право... Ще бъда наказан... Но само аз! Разбра ли? Само аз... А кой ми дава право да се боя за себе си, когато в ръцете ми е поверена съдбата на цяло едно царство?

Анна потръпна пред величието на жертвата му. Лицето ѝ се отпусна в дълбоко смирение. Очите ѝ угаснаха. Пристъпи към него, привлече го, склони скръбното му чело към рамото си, погали нежно посребрените му коси.

Могъщият самодържец не се посвими да изплаче в ръцете ѝ най-горчивите и най-святите си сълзи.

25.

Кир Иоан Дука Ватаци избърза да подири съпругата си, която разговаряше със жените си и предеше вълна, за да изплетат чорапи на сиромасите, побегнали от Константинопол през последната брач на латинците. Като видя разстроеното лице на мъжа си, който държеше в ръка разпечатан свитък пергамент, императрица Ирина побърза да завърши разговора си със жените, изпрати ги и се отправи към Ватаци. Погледна мълчаливо към посланието и го попита с очи. Свите от тревожно предчувствие, сърцето ѝ биеше като малка птичка под окото на опитен стрелец.

— Асен ми пише, че желае да види дъщеря си и затова ми моли да я изпратим в Адрианопол, където той и жена му щели да отидат,